

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **S., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnej **M. B.**, naposledy bývajúcej v R., zastúpenej opatrovníkom Mgr. V. L., zamestnancom Okresného súdu Rožňava, o **vymoženie 532,45 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 9 Er 601/2007, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. P. H., Exekútorský úrad so sídlom v R., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2011 sp. zn. 6 CoE 151/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rožňava uznesením z 8. októbra 2010 č.k. 9 Er 601/2007-10 exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. h/ zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil a oprávneného zaviazal zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 57,14 €. O náhrade trov exekúcie rozhodol podľa § 203 Exekučného poriadku a priznal súdnemu exekútorovi odmenu vo výške 57,14 € oproti exekútorom uplatnenej výške 67,26 €.

Proti výroku uvedeného uznesenia o trovách exekúcie podal odvolanie súdny exekútor. Krajský súd v Košiciach uznesením z 20. decembra 2011 sp. zn. 6 CoE 151/2011 uznesenie súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti potvrdil a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa s právnym posúdením vecí súdom prvého stupňa, keď pre rozhodnutie o trovách exekúcie aplikoval § 203 Exekučného poriadku, ako

aj s určením výšky trov exekúcie, ktoré je v súlade s ustanoveniami vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení účinnom do 1. mája 2008.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že súdy nesprávne určili výšku trov exekúcie a nesprávne mu priznali daň z pridanej hodnoty len v rozsahu 19 %, hoci mali správne vychádzať z výšky dane 20 % zo základe dane.

Oprávnený ani povinná sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora, ako subjektu oprávneného podať tento mimoriadny opravný prostriedok, smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej exekučnej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O.s.p. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia (o. i.) vtedy, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Exekučné konanie je postup súdu, súdneho exekútora a účastníkov konania pri nútenom výkone judikovaného práva. Ide o osobitný typ občianskeho súdneho konania. Exekučné konanie je upravené Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom (§ 251 ods. 4 O.s.p.). Neexistuje žiadne ustanovenie právneho predpisu (ani iný relevantný dôvod), ktoré by osobitne vyňalo trovy exekúcie spomedzi trov konania podľa § 137 O.s.p. Napokon, konštantná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považuje trovy exekúcie za trovy konania (pozri napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra sp. zn. 6 Cdo 80/2010, z 15. októbra 2010 sp. zn. 3 Cdo 170/2009, z 3. októbra 2011 sp. zn. 5 Cdo 170/2011, z 13. septembra 2011 sp. zn. 6 Cdo 4/2011) a nie je dôvod sa od nej odchýliť.

V posudzovanej veci je nepochybné, že súdny exekútor napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách exekúcie, t.j. napáda uznesenie o trovách exekučného konania. Dovolanie súdneho exekútora preto podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolací súd, postupujúc podľa § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., preskúmal prípustnosť dovolania aj podľa ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťajú dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Dovolateľ žiadne bližšie okolnosti existencie niektorej z vyššie uvedených procesných väd neuviedol, a ani v dovolacom konaní vady takejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z § 237 O.s.p.

Dôvodné nie sú ani námietky súdneho exekútora, ktoré treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody jeho prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní účastníkom trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo im v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. septembra 2012

JUDr. Daniela S u ě a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková